

om at faa en bedre Handelsforbindelse, men vi tage ogsaa Sigte paa Landbruget, idet det vilde kunde indarbejde en god Afsetning af vort Rød i Norge. I tidligere Tider have vi haft et godt Marked i Norge, og Efterspørgslen er ved at blive større og større, saa at der er al Udsigt til, at et saadant Marked vil lykkes for os, og det vil i hvert Tilfælde ikke skade vore ilydligere Naboer, dem, der ligge længere Syd paa i Sylland, som jo ere henviste til at gaa Syd paa med deres Rød. Det vil ogsaa være til Gavn for disse, at vi ikke fylde de Markeder, hvor de søge hen, men derimod kunne søge til Norge med betydelige Mængder Rød. Det er, som allerede nævnt, ikke blot fra Frederikshavn, men ogsaa fra Aalborg og Hobro, man har begyndt at eksportere betydelige Mængder Rød til Norge. Ifølge en Beretning, jeg har set i Bladene fra Handelskamrene i Hamborg og Flensborg, ser det ud, som om de ville lægge Skylden for, at vi ikke have faaet en saadan Togforbindelse, over paa den danske Regering. Det er jo bekendt, at Handelskamrene være stærkt interesserede i og have gjort et betydeligt Arbejde hos Jærnbanebestyrelsen der for at faa en saadan Togordning, og at de have faaet Afslag tillægge de den danske Regering Skylden for. Hvorvidt det har noget paa sig, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig rigtignok, at det ikke var meget opmuntrende for den tyske Regering at tage imod et saadant Tilbud, som det den danske Regering fremkom med. Den højtærede Minister fremkom i Gaar med en Udtalelse om, at den tyske Regering havde svaret, at den ikke vilde indlade sig paa det, idet den antog, at man ikke havde store Forventninger dertil i Danmark, da man kun til Dels vilde indlægge et nyt Tog. Det peger jo i den Retning, at den tyske Regering, naar den danske Regering kun til Dels vilde indlægge et nyt Tog, saa heller ikke fandt nogen Opfordring til Smødekommenshed. Ganste vist sagde den højtærede Minister, at man senere havde spurgt, om den tyske Regering da vilde gaa ind paa et andet Grundlag, og at der dertil ogsaa var svaret nej, men hvis Ministeren vilde tilbyde den tyske Regering en Ordning, som var mere tilfredsstillende, og som tilfredsstillende de Krav, som Handels- og Landboforeningerne stille, kunde det dog være, at dette Tilbud var blevet modtaget med Smødekommenshed, og det var det, jeg gerne vilde tillade mig at bede den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa og prøve, om det dog ikke ved et nyt Forsøg skulde lykkes,

at vi i Sylland kunne blive behandlede lige med vore sjællandske og fynske Landsmænd.

Jeg skal saa gaa over til at omtale et andet Punkt. Der er paa Finansloven paa § 27 optaget en Bevilling til Etablering af et Anlæg for Fiskehandelen i Frederikshavns Havn. Denne Bevilling har Finansudvalget nægtet baade i Fjor og i Aar. Dette er efter min Opfattelse meget ubeløbt. Fiskehandelen er jo i Birteligheden saaledes ordnet, at som det er i Ojeblikket, kan det ikke blive ved at gaa. Fra først af, da Havnen blev bygget, blev Fiskehandlerne henviste til en Plads i den gamle Havn, hvor de fik Lov til at opføre nogle Træstur; men efterhaanden som Forholdene have udviklet sig, er denne Plads bleven alt for lille, saa der er en stor Del Fiskehandlere, som ikke kunne være der. De Fiskehandlere, som have faaet Lov til at opføre disse Skur, have kun faaet denne Tilladelse paa Betingelse af, at de vare villige til at borttage dem, saa snart Havnebestyrelsen forlangte det, og som følge deraf ere Skurene opførte saa tarveligt som muligt, saaledes at der ikke en Gang er Gulv i Skurene, hvor de staa og pakke Fisken og store den op. Alt Afvaldet bliver liggende paa Jorden, hvilket i den varme Aarstid er rent utaaleligt, og tilmed ligge disse Skur tæt op til beboede Bygninger. Sundhedskommissionen har længe set med Uvilje dertil, men har ventet, at Handelen med Tiden kunde flyttes et andet Sted hen, og saa vil der blive stillet Krav om, at der tages andre Forbehold og indrettes andre Lokaler for at undgaa Smittefare. Det er derfor, at denne Bevilling er forlangt, idet det var Mening, at det alt sammen skulde flyttes hen til en hel anden Plads; men det, der særlig gøres Krav paa, er, at en Mole skulde gennem-brydes og at der skulde laves et Bassin, hvor Hyttefadene kunne ligge; tillige skulde der brydes noget ned af Holværket og anlægges Slæbested, hvor Hyttefadene kunne trækkes i Vand. Paa den gamle Plads er der et Par Slæbesteder, men paa den ny Plads er der ikke noget saadant, og det er en stor Ulempe, at de ikke kunne faa Fisken i Vand og ikke have Lov til at opføre nogle Skur der, hvor de kunne pakke Fisken. Naar man ser ud over Havnen i Frederikshavn, vil man se, at næsten hele Havnen er opfyldt af Hyttefade, ja, der er til Tider Fisk i Hyttefadene i Frederikshavn til Værdi af 100,000 Kr., saa at det ikke er ubetydeligt. Nu siger man, ja men Fisserne kunne selv bygge disse Pakhuse, men det er netop det, de ikke kunne, thi Grundene ere jo Statens, og Havnen og Havnepladsen